

налъ за Италия и по пжтя обсадилъ Апполония, билъ разбитъ отъ претора Марка Валерия Невия и принуденъ да изгори флотата си и по сучо да отстъпи въ Македония.

Въ Испания Публий Корнелий Сципионъ прѣминалъ р. Иберъ, за да подържи новитѣ съюзници на римлянитѣ, застрашавани отъ Аздрубала и Махона. Най напредъ той прѣтърпялъ поражение близо до Валерия или *Castrum altum* (днесъ *Valera*, близо до *Valverde*, въ Куенса), което го принудило да отстъпи въ планината (днесъ *Sierra de Alcaras*), гдѣто къмъ него се присъединилъ Кней Сципионъ, въ сжщото време когато къмъ Аздрубала и Махона се присъединилъ Аздрубалъ, синъ на Гискона, обаче сражение между тѣхъ не произлѣзло. Между това града Кастулонъ (днесъ *Castro* близо до *Linares*, на р. Гвадалквивиръ, въ Хаенъ) се обявилъ въ полза на римлянитѣ, а картагенцитѣ, за да се възнаградятъ за това, обсадили Илитургисъ (днесъ *Andujar*, по долу на р. Гвадалквивиръ). Но Кней Сципионъ, успѣлъ да влѣзе съ единъ легионъ въ този градъ и накаралъ картагенцитѣ да снематъ обсадата му,

испждилъ ги тѣй сжщо отъ Бигера (около *Ibiesta* въ Куенса) и ги принудилъ да отстъпятъ къмъ Мунда (днесъ Монда, близо до Малага), гдѣто отишълъ слѣдъ тѣхъ, разбилъ ги тамъ въ едно голѣмо сражение и би истрѣбилъ цѣлата имъ армия, ако раната, която получилъ, не накарваше легатитѣ му да отстъпятъ. Наскоро слѣдъ това Кней Сципионъ отново разбилъ картагенцитѣ въ друго едно сражение, тѣй че въобще картагенцитѣ понесли прѣзъ тѣзи година въ Испания загуба до 36.000 души убити и взети въ плѣнъ и много знамена. Слѣдъ това Сципионитѣ завладяли разрушения Сагунтъ, въ който имало само единъ слабъ картагенски гарнизонъ, и, като повикали въ него останкитѣ отъ бившитѣ му жители, почнали да го въстановяватъ. А турдетанцитѣ (племе въ днешна Севилия), които особенно съдѣйствували на Аннибала въ прѣвземанието на Сагунтъ, били наказани съ разрушение на градоветѣ имъ, а самитѣ тѣ обърнати въ роби.

И тѣй и прѣзъ тѣзи година успѣха въ войната на всѣкъждѣ билъ на страната на Римъ.

§ 40.

6-ия походъ въ 213 година.

Распрѣдѣлението на римскитѣ армии; — бездѣйствието въ Италия и Испания; — обсадата на Сиракуза отъ Марцелла.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — претора Квинтъ Фабий (синъ на бившия диктаторъ, а послѣ консулъ) и Семпроний Гракхъ, а за претори — Атилиъ Регулъ, Семпроний Тудитанъ, Фулвий Центуманъ и Емилиъ Ленидъ. На консулитѣ било възложено да водятъ войната противъ Аннибала, Фабий — съ 2-та легиона на баща си, а Семпроний — съ 2 легиона воло- ни, претора Емилиъ — въ Лу-

церия, въ Апулия, съ 2-та бивши легиона на Фабия, претора Семпроний — въ Ариминий, въ Цизалпинска Галлия, съ 2-та легиона на Помпония, Фулвий — въ Суессула, съ 2-та градски легиона, проконсула Марцеллъ — въ Сицилия съ неговитѣ 2 легиона, а пропретора Корнелий, съ неговитѣ 2 по напредни легиона — въ старата римска провинция Сицилия. На Отацилия оставили началството надъ